

Studiekreds i København Centeret onsdag den 16. august 2017
Uddrag fra Bhagavad Gita kap. 13

Kapitel 13

Vejen hvor der skelnes mellem legemet og kenderen af legemet.

“I må lære og efterleve, hvad der kaldes vibhaga-yoga i Gita'en. Hvad betyder vibhaga i Gita-udtrykket kshetra-Kshetrajna-vibhaga-yoga?

Vibhaga betyder deling, sondring, skelnen, adskillelsen af den ene ting fra den anden. I bør forstå forskellen mellem kshetra'en (legemet, marken) og Kshetrajna'en (den, som kender legemet eller marken) - det er betydningen af kshetra-Kshetrajna-vibhaga-yoga. Kshetrajna'en - kenderen i dette legeme, den, der er bevidst om alt, hvad der sker, som er vidnet, den iboende (dehi) - er ude over modsætningerne mellem glæde og smerte, godt og dårligt. Den moderne civilisations uædle metal er blevet blandet i en legering med den ældgamle visdoms (sanathana dharma's) guld, og derfor skal vibhaga'en gennemføres, så det rene guld kan udskilles!”

Sathya Sai Speaks, Vol. VI, s. 21.

Vibhaga	(deling, sondring, skelnen)
Kshetra'en	(legemet, marken)
Kshetrajna'en	(kender af legemet eller marken)
Dehi	(den iboende, mesteren, Gud)

“Forskellen mellem det, som kan tilintetgøres og det, som ikke kan tilintetgøres, er meget fin, meget lille. Hvis der ingen tilintetgørelse er, vil vi ikke kunne fatte det, der er evigt eller ikke kan tilintetgøres. På den anden side vil vi ikke kunne begribe, hvad det er, som bliver tilintetgjort, hvis der ikke findes noget, som er evigt eller ikke kan tilintetgøres. Nogle gange vil disse forhold lære jer, at det, som kan tilintetgøres og det, som ikke kan tilintetgøres, er så tæt forbundet, at de ikke kan skilles ad. Det er indholdet af Bhagavad Gita'ens 13. kapitel, hvor 'kshetra'en' og 'Kshetrajna'en', dvs. stedet og den, som bor på stedet, behandles. I et meget klart sprog forklares forholdet mellem boligen og den, som bor i boligen.

Det er nødvendigt at undersøge og spørge, om erkendelsen af selvet eller sjælen er det ultimative mål. Det er ikke undersøgelsens afslutning. Selvfølgelig kan I ved en sådan undersøgelse forstå, hvad der er midlertidigt i mennesket, og hvad der er uforgængeligt. Men der er noget, som hverken er legemet eller sjælen. Dette noget er dette, der kan kaldes 'Purushothama', og det overgår både legeme og sjæl. Det er først, når man har realiseret dette 'Purushothama', at man har nået målet for sin åndelige praksis.”

Summer Showers in Brindavan, 1972, s. 26-27.

“Arjuna ønskede at fortsætte med sine spørgsmål. Derfor sagde Krishna: 'Min kære svoger! Er du stadigvæk ivrig efter at stille spørgsmål?’

Studiekreds i København Centeret onsdag den 16. august 2017
Uddrag fra Bhagavad Gita kap. 13

Arjuna benyttede lejligheden og spurgte: 'Krishna, Du har forklaret naturprincippet (prakriti thathwa). Nu er jeg ivrig efter at blive belært om, hvad der menes med purusha, hvad der er dens karakteristikker, hvad der er dens natur.'

Gita Vahini, s. 190.

Den velsignede Herre talte:

1. Dette legeme, Oh Kunti's søn, kaldes marken (kshetra'en), og de vise kalder den, der kender det, Kshetrajna'en.

“Arjuna’, sagde Krishna, ‘uanset om du kalder det purusha eller Kshetrajna eller jneya, er der ingen forskel. Kshetrajna'en er den, som kender kshetra'en - legemet eller marken. Jneya er det, som kendes. Purusha er den individuelle sjæl (jiva'en), og prakriti er deha'en eller legemet. Den iboende er purusha, den, som kender legemet. Også deha'en eller legemet har flere navne, hvert med en særlig betydning. Den kaldes sarira, fordi den forgår, og deha, fordi den kan brændes. Jiva'en er den, som aktiverer legemet, og bliver bevidst om dets begrænsninger.’”

Gita Vahini, s. 190-191.

“Prakriti er som en kshetra eller mark, og Paramatma er Kshetrajna'en eller markens herre. Kshetrajna'en indeholder i sig selv kshetra'en. Hvis man trækker ordet 'kshetra' fra ordet 'Kshetrajna', bliver stavelsen 'jna' tilbage. Jna står for visdom eller jnana. Derfor bliver en person, som er en del af prakriti, dens mester ved at opnå jnana og ved at erkende purusha'ens evige virkelighed. Han indser, at universet er en kombination af det, som kan tilintetgøres og det, som ikke kan tilintetgøres.

Han ser det, som er uforgængeligt og ikke kan tilintetgøres, som iboende i selve den forgængelige verden. Han udvikler et-punktet hengivenhed. Han overskrider de menneskeskabte barrierer: kaste, tro og religion. Han bliver Gud kær.’”

Summer Showers in Brindavan, 1979, s. 149.

2. Vid også, Oh Bharata, at Jeg er Kshetrajna'en i alle kshetra'er. Jeg betragter viden om kshetra'en og om Kshetrajna'en som sand visdom.

“I Gita'en siger Herren Krishna, at Han er både kshetra'en og Kshetrajna'en. Kshetra'en har intet formål uden Kshetrajna'en og omvendt. De er gensidigt afhængige af hinanden.

Studiekreds i København Centeret onsdag den 16. august 2017

Uddrag fra Bhagavad Gita kap. 13

Derfor sagde Herren Krishna, at Han er både kshetra'en og Kshetrajna'en. Han sagde, at Han er altgennemtrængende igennem dem begge, men at der er små forskelle mellem dem. Det bliver klart, når vi ser på ordet kshetra, som består af to stavelser, i forhold til ordet Kshetrajna, som består af tre stavelser. Den væsentlige forskel er stavelsen 'jna', som betyder legemliggørelsen af visdom (jnana swarupa). Kshetrajna er det, som er jnana swarupa og uden det, er det bare kshetra. I vil aldrig betræde forkerte veje og have onde tanker, når I er klar over, at kshetra, som er næsten inaktiv, bliver helliggjort ved at have Kshetrajna, som er jnana swarupa, som beboer."

Summer Showers in Brindavan, 1972, s. 293-294.

"Krishna', spurgte Arjuna, 'hvilken fordel er der ved at kende disse to: kshetra og Kshetrajna?' Krishna lo og svarede: 'Sikken et tåbeligt spørgsmål at stille. Ved at undersøge og lære om kshetra'ens væsen tilintetgøres ens sorg. Viden om Kshetrajna'ens natur fører til ananda, til lyksalighed. Denne lyksalighed kaldes også moksha."

Gita Vahini, s. 192.

3. Hør nu i korthed af Mig om denne kshetra's natur, om dens forandringer, og hvorfra den kommer, og om hvad Kshetrajna'en er, og hvilken magt den besidder.

"Krishna svarede: 'Det er ved hjælp af legemet, at man kan opnå fortjenester ved at deltage i velsignelsesrige aktiviteter. Legemet er udgangspunktet for at opnå universel visdom (jnana); det er legemet, som fører dig til selve udfrielsen. Det er stedet, hvor sådanne store bedrifter finder sted, og derfor kaldes det kshetra. Kshetra betyder også rustning, fordi den beskytter og værner jivi'en mod fortræd. En anden betydning er 'mark', en betydning, som er megetsigende. Når en mark tilsås med frø eller beplantes med stiklinger, afhænger høsten af deres type og kvalitet. Legemet er marken, jivi'en er den, som beskytter marken og afgrøderne. Når man tilsår med fortjenstfulde gerninger, vil man høste fryd og glæde. Tilsår man med syndens sæd, vil man høste sorg og bekymring. Tilsår man med jnana's sæd, vil man høste moksha, udfrielse fra fødsels og dødens trældom.

Ligesom bonden kender markens beskaffenhed og dens egenart, således må Kshetrajna'en eller jivi'en kende sit legemes beskaffenhed og dets egenskaber. Den eneste forskel mellem kshetra og Kshetra-jna er stavelsen 'jna'. Den betyder jnana, den, som kender den vidende. Så den, som kender marken eller legemet, dets fortrin og mangler, er Kshetrajna'en. Det, som ikke har denne viden, det inaktive stof, udgør kshetra'en."

Gita Vahini, s. 192.